

تضمین‌کننده حیات طیبه

گزیده بیانات امام خامنه‌ای پیرامون امر به معروف و نهی از منکر

■ این روزها دوباره امر به معروف و نهی از منکر (به قولی فریضتین) حداقل در بین جمعی از نخبگان حزب الله به دغدغه‌ای اولویت‌دار تبدیل شده است. به همین جهت لازم است هر چند در حد چند صفحه با زوایای مختلف اندیشه‌های آقا در باب این وظیفه عمومی و ظرایف و ریزه‌کاری‌های آن آشنا شویم. به قول کسانی که در فضای «فریضتین» استخوان‌تر کانده‌اند کلام رهبر عزیز انقلاب گام‌ها از آخرین تجارب گروه‌های آمر و ناهی جلوتر است. ضرورت، وجوب، تاثیرات و شیوه‌ی صحیح امر به معروف و نهی از منکر از بخش‌های این جزوه است...

❦ فلسفه ی قیام حسین بن علی (علیه السلام)

حسین بن علی علیه السلام، در خود فهماند که برای دنیای اسلام در چنین شرایطی، مبارزه با اصل قدرت طاغوتی و اقدام برای نجات انسانها از سلطه شیطانی و اهریمنی این قدرت، واجب ترین کارهاست. بدیهی است که حسین بن علی علیه السلام، اگر در مدینه می ماند و احکام الهی را در میان مردم تبلیغ و معارف اهل بیت را بیان می کرد، عده ای را پرورش می داد. اما وقتی برای انجام کاری به سمت عراق حرکت می کرد، از همه این کارها باز می ماند: نماز مردم را نمی توانست به آن ها تعلیم دهد؛ احادیث پیغمبر را نمی توانست به مردم بگوید؛ حوزه درس و بیان معارف او تعطیل می شد و از کمک به ایتمام و مستمندان و فقرایی که در مدینه بودند، می ماند. این ها هر کدام وظیفه ای بود که آن حضرت انجام می داد. اما همه این وظایف را، فدای وظیفه مهم تر کرد. حتی آن چنان که در زبان همه مبلّغین و گویندگان هست، زمان حج بیت الله و در هنگامی که مردم برای حج می رفتند، این، فدای آن تکلیف بالاتر شد.

آن تکلیف چیست؟ همان طور که فرمود، مبارزه با دستگاهی که منشأ فساد بود: «ارید ان آمرَ بالمَعْرُوفِ وَ أَنهَى عَنِ الْمُنْكَرِ وَ إِسیرَ بِسیرَةِ جَدّی» یا آن چنان که در خطبه دیگری در پین راه فرمود: «ایها الناس! ان رسول الله، صلی الله علیه و آله، قال من رأى سلطانا جائرا مُستَحِلًا لِحَرَمِ الله، ناکثًا لِعَهْدِ الله [اتا آخر] فَلَمْ يُعَيِّرْ عَلَيْهِ فِعْلًا وَ لَا قَوْلًا كَانَ حَقًّا عَلَى الله انْ يُدْخِلَهُ مَدْخَلَهُ» یعنی آغاره یا تغییر، نسبت به سلطان ظلم و جور؛ قدرتی که فساد می پراکند و دستگاهی که انسانها را به سمت نابودی و فنای مادی و معنوی می کشاند. این، دلیل حرکت حسین بن علی علیه السلام است که البته این را، مصداق امر به معروف و نهی از منکر هم دانسته اند؛ که در باب گرایش به تکلیف امر به معروف و نهی از منکر، به این نکات هم باید توجه شود. لذاست که برای تکلیف اهم، حرکت می کند و تکالیف دیگر را ولو مهم فدای این تکلیف اهم می کند. تشخیص می دهد که امروز کار واجب چیست؟ هر زمانی، یک حرکت برای جامعه اسلامی متعین است.

(۱۳۷۱ / ۰۵ / ۰۷ - دیدار با علما و روحانیان)

🔗 شرط قوام حاکمیت اخیار

امروز فقط جنگ نظامی نیست؛ اما همه تهاجم‌های دیگر، با شدت کم سابقه‌ای وجود دارد. در مقابل این تهاجم، این جامعه اسلامی، باید زنده، هوشیار، آسیب‌ناپذیر، پرامید، آماده مقاومت، آماده ضربه زدن و به صورت یک موجود زنده مقاوم بماند و مقاومت کند. این، چگونه ممکن است؟ این است که بنده موضوع امر به معروف و نهی از منکر را مطرح کردم. موضوع امر به معروف که موضوع جدیدی نیست. این، تکلیف همیشگی مسلمانان است. جامعه اسلامی، با انجام این تکلیف زنده می‌ماند. قوام حکومت اسلامی با امر به معروف و نهی از منکر است، که فرمود: اگر این کار نشود، آن وقت «لِيُسَلِّطَنَّ اللَّهُ عَلَيْكُمْ شِرَارَكُمْ فَيَدْعُوا خِيَارَكُمْ فَيَسْتَجَابُ لَهُمْ» قوام حکومت اسلامی و بقای حاکمیت اخیار، به این است که در جامعه امر به معروف و نهی از منکر باشد.

(۱۳۷۱/۰۵/۰۷ - دیدار با علما و روحانیان)

🔗 مدینه مرکز معروف‌ترین رفاضان

اینکه ما روی مسأله‌ی فساد و فحشا و مبارزه و نهی از منکر و این چیزها تکیه می‌کنیم، یک علت عمده‌اش این است که جامعه را تخدیر می‌کند. همان مدینه‌ای که اولین پایگاه تشکیل حکومت اسلامی بود، بعد از اندک مدتی به مرکز بهترین موسیقی‌دانان و آوازخوانان و معروف‌ترین رفاضان تبدیل شد؛ تا جایی که وقتی در دربار شام می‌خواستند بهترین مغنیان را خبر کنند، از مدینه آوازه خوان و نوازنده می‌آوردند!

این جسارت، پس از صد یا دویست سال بعد انجام نگرفت؛ بلکه در همان حول‌وحوش شهادت جگر گوشه‌ی فاطمه‌ی زهرا سلام‌الله‌علیها و نور چشم پیامبر و حتی قبل از آن، در زمان معاویه اتفاق افتاد! بنابراین، مدینه مرکز فساد و فحشا شد و آفازده‌ها و بزرگ‌زاده‌ها و حتی بعضی از جوانان وابسته به بیت بنی هاشم نیز، دچار فساد و فحشا شدند! بزرگان حکومت فاسد هم می‌دانستند چه کار بکنند و انگشت روی چه چیزی بگذارند و چه چیزی را ترویج کنند. این بلیه، مخصوص مدینه هم نبود؛ جاهای دیگر هم به این‌گونه فسادها مبتلا شدند... (یکی از مسائلی که عامل اصلی چنین قضیه‌ای شد، این بود که رواج دنیاطلبی و فساد و فحشا، غیرت دینی و حساسیت مسئولیت‌ایمانی را گرفت).

تمسک به دین و تقوا و معنویت و اهمیت پرهیزکاری و پاک‌دامنی، اینجا معلوم می‌شود. اینکه ما مکرر در مکرر، به بهترین جوانان این روزگار که شما باشید، این همه سفارش و تأکید می‌کنیم که مواظب سیل گنداب فساد باشید، به همین خاطر است. در کجا چنین جوانانی را سراغ داریم؟ نظیر این‌ها را خیلی کم داریم و در هیچ جای دنیا تعدادشان به این کثرت نیست. بنابراین، باید مواظب موج فساد بود.

(۱۳۷۴/۱۰/۰۵ - دیدار با فرماندهان، مسئولان و پرسنل سپاه پاسداران و نیروی انتظامی و جمعی از جانبازان)

❁ راه رسیدن به جامعه‌ی کاملاً اسلامی

ما هنوز تا یک جامعه‌ی کاملاً اسلامی که نیک‌بختی دنیا و آخرت مردم را به‌طور کامل تأمین کند و تباهی و کج‌روی و ظلم و انحطاط را ریشه‌کن سازد، فاصله‌ی زیادی داریم. این فاصله، باید با همت مردم و تلاش مسئولان طی شود و پیمودن آن، با همگانی شدن امر به معروف و نهی از منکر آسان گردد. (۱۳۶۹/۰۳/۱۰ - پیام به مناسبت اولین سالگرد ارتحال حضرت امام خمینی(ره))

❁ عاقبت ترک امر به معروف و نهی از منکر

وقتی در جامعه گناه منتشر شود و مردم با گناه خو بگیرند، کار کسی که در رأس جامعه قرار دارد و می‌خواهد مردم را به خیر و صلاح و معروف و نیکی سوق دهد، با مشکل مواجه خواهد شد؛ یعنی نخواهد توانست، یا به آسانی نخواهد توانست و مجبور است با صرف هزینه‌ی فراوان این کار را انجام دهد. یکی از موجبات ناکامی تلاشهای امیر مؤمنان با آن قدرت و عظمت در ادامه‌ی این راه، که بالاخره هم به شهادت آن بزرگوار منجر شد، همین بود. روایتی که می‌خوانم، روایت تکان‌دهنده و عجیبی است. می‌فرماید: «لتأمرن بالمعروف و لتنهون عن المنکر او لیسلمن الله علیکم شرارکم فیدعو خیارکم فلا یستجاب لهم» باید امر به معروف و نهی از منکر را میان خودتان اقامه کنید، رواج دهید و نسبت به آن پایبند باشید. اگر نکردید، خدا اشرار و فاسدها و وابسته‌ها را بر شما مسلط می‌کند؛ یعنی زمام امور سیاست کشور به مرور به دست امثال حجاج بن یوسف خواهد افتاد! همان کوفه‌ای که امیر المؤمنین در رأس آن قرار داشت و در آنجا امر و نهی می‌کرد و در مسجدش خطبه می‌خواند، به خاطر ترک امر به معروف و نهی از منکر، به مرور به جایی رسید که حجاج بن یوسف ثقفی آمد و در همان مسجد ایستاد و خطبه خواند و به خیال خود مردم را موعظه کرد! حجاج چه کسی بود؟ حجاج کسی بود که خون یک انسان در نظر او، با خون یک گنجشک هیچ تفاوتی نداشت! به همان راحتی که یک حیوان و یک حشره را بکشند، حجاج یک انسان را می‌کشت. یک‌بار حجاج دستور داد و گفت همه‌ی مردم کوفه باید بیایند و شهادت بدهند که کافرند و از کفر خودشان توبه کنند؛ هر کس بگوید نه، گردنش زده می‌شود! با ترک امر به معروف و نهی از منکر، مردم این‌گونه دچار ظلمهای عجیب و غریب و استثنایی و غیر قابل توصیف و تشریح شدند. وقتی که امر به معروف و نهی از منکر نشود و در جامعه خلاف‌کاری، دزدی، تقلب و خیانت رایج گردد و بتدریج جزو فرهنگ جامعه شود، زمینه برای روی کار آمدن آدم‌های ناباب فراهم خواهد شد.

(۱۳۷۹/۰۹/۲۵ - خطبه‌های نماز جمعه‌ی تهران)

🔖 واجب فراموش شده

ما باید خود را به سرچشمه‌ی اسلام برسانیم تا زندگی به تمامی شیرین شود. قرآن کریم می‌فرماید: «الَّذِينَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ فِي الْأَرْضِ أَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ وَآمَرُوا بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَوْا عَنِ الْمُنْكَرِ» من می‌خواهم این واجب فراموش‌شده‌ی اسلام را به یاد شما و ملت ایران بیاورم: امر به معروف و نهی از منکر. همه‌ی آحاد مردم باید وظیفه‌ی امر کردن به کار خوب و نهی کردن از کار بد را برای خود فائل باشند. این، تضمین‌کننده‌ی حیات طیبه در نظام اسلامی خواهد بود. عمل کنیم تا آثارش را ببینیم. (۱۳۶۸/۱۰/۱۹-دیدار با جمع کثیری از اقشار مختلف مردم قم، سالروز قیام مردم قم)

🔖 معنای امر به معروف و نهی از منکر

البته ما باید تأسّف بخوریم از اینکه معنای امر به معروف و نهی از منکر درست تشریح نمی‌شود. امر به معروف، یعنی دیگران را به کارهای نیک امر کردن. نهی از منکر، یعنی دیگران را از کارهای بد نهی کردن. امر و نهی، فقط زبان و گفتن است. البته یک مرحله‌ی قبل از زبان هم دارد که مرحله‌ی قلب است و اگر آن مرحله باشد، امر به معروفِ زبانی، کامل خواهد شد.

(۱۳۷۹/۰۹/۲۵-خطبه‌های نماز جمعه‌ی تهران)

🕌 گفتن به زبان بر همه واجب است

امر به معروف، یک مرحله‌ی گفتن و یک مرحله‌ی عمل دارد. مرحله‌ی عمل، یعنی اقدام با دست و با زور. این مرحله، امروز به عهده‌ی حکومت است و باید با اجازه‌ی حکومت انجام بگیرد و لا غیر. اما گفتن با زبان، بر همه واجب است و همه باید آن را بدون ملاحظه انجام بدهند.

(۱۳۶۸/۱۰/۱۹-دیدار با جمع کثیری از اقشار مختلف مردم قم، سالروز قیام مردم قم)

🕌 پرهیجان‌ترین خطاب

بخش دیگری که باز آن را مختصر عرض می‌کنم که مربوط به عموم مردم است در درجه‌ی اول عبارات است از امر به معروف و نهی از منکر در مسائل اجتماعی. البته در مسائل فردی، تقوا بسیار زیاد مورد توصیه‌ی امیر المؤمنین است؛ اما در زمینه‌ی مسائل اجتماعی شاید هیچ خطایی به مردم شدیدتر، غلیظ‌تر، زنده‌تر و پرهیجان‌تر از خطاب امر به معروف و نهی از منکر نیست. امر به معروف و نهی از منکر، یک وظیفه‌ی عمومی است.

(۱۳۷۹/۰۹/۲۵) - خطبه‌های نماز جمعه‌ی تهران)

🕌 بر همه واجب است، مافوق و یا زیر دست

یک‌وقت دو نفر تاجر و کاسبند و باهم همکاری و رفاقت می‌کنند، آن یک حکم دارد؛ یک‌وقت است که آن کسی که مسئول دولتی است و قدرت و اجازه در دست اوست، با یک نفر رابطه‌ی ویژه برقرار می‌کند؛ این آن چیزی است که ممنوع و گناه و حرام است و نهی از آن بر همه‌ی کسانی که این چیزها را فهمیده‌اند در خود آن اداره، در خود آن بخش، بر ما فوق او، بر زیردست او واجب است؛ تا فضا برای کسی که اهل سوءاستفاده است، تنگ شود.

(۱۳۷۹/۰۹/۲۵) - خطبه‌های نماز جمعه‌ی تهران)

🕌 ندای خرد

هرچند فریضه‌ی امر به معروف و نهی از منکر یکی از بزرگترین واجبات اسلامی است و توصیه به آن در قرآن و گفتارهای پیامبر خدا (صلی الله علیه و آله و سلم) و امیر مؤمنان و دیگر امامان: دارای لحنی کم‌نظیر و تکان‌دهنده است، ولی اگر کسی از این همه چشم‌پوشی کند و تنها به ندای خرد انسانی گوش بسپرد، بازم بی‌شک این عمل سازنده را فریضه و تکلیف خواهد شمرد. به نیکی خواندن و از بدی برحذر داشتن را کدام خرد سالم، ستایش نمی‌کند؟ و کدام انسان خیرخواه و حساس، از آن روی می‌گرداند؟

(۱۳۷۹/۰۸/۲۳) - پیام به نخستین اجلاس پژوهشی امر به معروف و نهی از منکر)

🕌 باید بروید یاد بگیرد

مسأله‌ی امر به معروف و نهی از منکر، مثل مسأله‌ی نماز است. یاد گرفتنی است. باید بروید یاد بگیرید. مسئله دارد که کجا و چگونه باید امر به معروف و نهی از منکر کرد؟

(۱۳۷۱/۰۴/۲۲) - دیدار با فرماندهان نیروهای مقاومت بسیج سراسر کشور، در روز شهادت امام سجاد(ع))

تأثیرات امر به معروف و نهی از منکر

﴿ احتمال تأثیر همه جا قطعی است ﴾

بعضی گفته‌اند که باید احتمال تأثیر وجود داشته باشد. من می‌گویم احتمال تأثیر همه جا قطعی است؛ مگر در نزد حکومت‌های قلدر، قدرتمندان و سلاطین. آن‌ها ایند که البته حرف حساب به گوششان فرو نمی‌رود و اثر نمی‌کند؛ اما برای مردم چرا. برای مردم، حرف اثر دارد. بنابراین، پاسخ من این شد که بهترین روش برای شما که از من سؤال کردید، «زبان» است.

(۱۳۷۷/۰۲/۲۲ - پرسش و پاسخ دانشگاه تهران)

﴿ واقعاً معجزه می‌کند ﴾

من همین امر به معروف و نهی از منکر زبانی را - ولو به شکل خیلی راحت و آرام و بدون هیچ خشونت و دعوایی - واقعاً یکی از معجزات اسلام می‌دانم. مثلاً یک نفر کار خلافی می‌کند، می‌گویند آقا شما این کار را نباید می‌کردی. این مطلب را بگو و برو. می‌گوید او برمی‌گردد دو تا فحش به من می‌دهد. خیلی خوب؛ حالا دو تا فحش هم به شما بدهد؛ برای خاطر امر خدا تحمل کنید. اگر نفر دوم هم بگوید آقا شما باید این کار را نمی‌کردی؛ بدانید اگر دعوا هم بکنند، دعوایش کمتر از آنی است که با نفر اول کرده است. نفر سوم و نفر دهم و نفر بیستم هم همین‌طور. بنابراین، اگر نهی از منکر باب شد و تا نفر بیستم رسید، شما خیال می‌کنید آن آدم دیگر آن کار را تکرار خواهد کرد؟ نهی از منکر واقعاً معجزه می‌کند. فقط هم زبانی؛ یدیش در اختیار حکومت است؛ یعنی اگر جایی باید با گناهکار به صورت یدی و مجازاتی برخورد کنند، فقط دستگاه‌هایی از حکومت هستند که مسؤول این کارند؛ مردم نباید بکنند. اما زبانی چرا؛ خیلی هم اثر دارد.

(۱۳۷۷/۱۲/۰۴ - پرسش و پاسخ مدیران مسئول و سردبیران نشریات دانشجویی)

﴿ لبیک گویان دعوت به امر به معروف ﴾

هنگامی که به این وظیفه عمل شود، به تعداد آمران و ناهیان، دعوت به خیر در میان مردم صورت می‌گیرد و بی‌گمان لبیک‌گویان به این دعوت نیز کم نخواهند بود. این فراخوانی، به گمان زیاد بر خود داعیان نیز نشانه‌ی نیک بر جای می‌گذارد و از دو سو راه صلاح را هموار می‌سازد.

(۱۳۷۹/۰۸/۲۳ - پیام به نخستین اجلاس پژوهشی امر به معروف و نهی از منکر)

🌸 گناه همیشه گناه هماند

بدترین خطرهای این است که یک روز در جامعه، گناه به عنوان ثواب معرفی شود؛ کار خوب به عنوان کار بد معرفی شود و فرهنگ‌ها عوض شود. وقتی که امر به معروف و نهی از منکر در جامعه رایج شد، این موجب می‌شود که گناه در نظر مردم همیشه گناه بماند و تبدیل به ثواب و کار نیک نشود. بدترین توطئه‌ها علیه مردم این است که طوری کار کنند و حرف بزنند که کارهای خوب کارهایی که دین به آن‌ها امر کرده است و رشد و صلاح کشور در آن‌هاست در نظر مردم به کارهای بد، و کارهای بد به کارهای خوب تبدیل شود. این خطر بسیار بزرگی است.

(۱۳۷۹/۰۹/۲۵) - خطبه‌های نماز جمعه‌ی تهران

🌸 انزوای گناه

گفتن گناه به گناهکار با زبان خوش و با لحن مناسب و در جایی هم با زبان تند - در مواردی که مفسده‌یی به وجود نیاید - گناه را در جامعه کم خواهد کرد و به ضعف و انزوا خواهد انداخت. چرا ما از این موضوع غافلیم؟ همه‌ی آحاد مردم، در محیط کسب و خانه و جمع دوستان و در محیط درس و دانشگاه و کلا در هر جایی که هستند، اگر خلاقی را دیدند، به خلاف کار بگویند: این، از نظر اسلام خلاف است؛ چرا انجام می‌دهی؟ گفتن همین یک کلمه مؤثر است. اگر زبانهای گوناگون و نَفَس‌های مختلف گناه را تذکر بدهند، گناهکار به طور غالب از گناه و تخلف دست خواهد کشید؛ چه این تخلف، تخلف شرعی و چه تخلف از قوانین باشد.

در سطح جهانی هم همین‌طور است. حتی همین شقاوت‌مندی‌هایی که امروز بر سیاست‌های بزرگ جهانی حاکم هستند، اگر ملتها به آن‌ها می‌گفتند و اعتراض می‌کردند، قدری از شقاوت خود می‌کاستند. امروز شما ببینید که سیاست‌های قدرتمند عالم چه می‌کنند؟ ببینید قدرت امپراتوری مجهز به زر و زور امریکا، با ملت‌ها و دولت‌ها و ارزش‌ها و ثروت‌های مردم در سراسر دنیا چه می‌کند؟

(۱۳۶۸/۱۰/۱۹) - دیدار با جمع کثیری از افسار مختلف مردم قم، سالروز قیام مردم قم

🌸 نمی‌گویید، خیال می‌کنید نمی‌شود

(سؤال: لطفاً بفرمایید آیا در زمینه فرهنگی، اقدام انقلابی را صلاح می‌دانید؟ به عبارت دیگر، در زمینه فسق و فجور، آیا برخورد فیزیکی را در مواردی که مسؤولان کوتاه آمده و به وظیفه خود عمل نمی‌کنند، صلاح می‌دانید؟)

نه. شما شرعاً به هیچ‌وجه موظف به برخورد فیزیکی با منکر نیستید؛ شما فقط موظف به گفتن هستید. شما چه کار دارید؛ حرف خود را بگویید. شما نمی‌گویید، خیال می‌کنید که اگر بگویید، نمی‌شود. امتحان کنید، بگویید؛ بارها هم بگویید. البته یک نفر بگوید، معلوم است که اثر نمی‌کند. دیگران را وادار کنید بگویند. خود گفتن، اثرش به مراتب از مشت بیشتر است؛ حتی گاهی از اخم هم اثرش بیشتر است؛ با این‌که اخم اثر سازنده دارد و مثل مشت نیست. به هر حال، در نهی از منکر، اگر برخورد فیزیکی لازم باشد، کار حکومت است، نه کار مردم.

(۱۳۷۷/۰۲/۲۲) - پرسش و پاسخ دانشگاه تهران

باید معروف و منکر را بشناسید

البته به شما بگویم عزیزان من! منکر را باید بشناسید. چیزهایی ممکن است به نظر بعضی منکر بیاید؛ در حالی که منکر نباشد. باید معروف و منکر را بشناسید. واقعاً باید بدانید این منکر است.

(۱۳۷۷/۰۲/۲۲ - پرسش و پاسخ دانشگاه تهران)

لزوم یادگیری احکام

بر هر مکلفی واجب است شرایط و مراتب امر به معروف و نهی از منکر و موارد وجوب و عدم وجوب آن را یاد بگیرد تا مبادا در امر و نهی خود دچار عمل خلاف و منکر شود.

(اجوبه الاستفتاءات، س ۱۰۷۴)

گناهکار، فقط بدحجاب نیست

گناهکار فقط بدحجاب نیست که بعضی فقط به مسأله‌ی بدحجابی چسبیده‌اند. این، یکی از گناهان است و از خیلی از گناهان کوچک‌تر است. خلافهای فراوانی از طرف آدم‌های لایبالی در جامعه وجود دارد: خلاف‌های سیاسی، خلاف‌های اقتصادی، خلاف در کسب و کار، خلاف در کار اداری، خلاف‌های فرهنگی. این‌ها همه خلاف است. کسی غیبت می‌کند، کسی دروغ می‌گوید، کسی توطئه می‌کند، کسی مسخره می‌کند، کسی کم‌کاری می‌کند، کسی ناراضی‌تراشی می‌کند، کسی مال مردم را می‌دزدد، کسی آبروی مردم را بر باد می‌دهد. این‌ها همه منکر است.

(۱۳۷۱/۰۷/۲۹ - دیدار با قشرهای مختلف مردم)

🕌 خودنمایی و جلوه‌فروشی

وضع حجاب راه، وضع عفاف راه، وضع تقیدات و پایبندی را خانم‌ها باید مراقبت کنند؛ این وظیفه است. خودنمایی و جلوه‌فروشی، یک لحظه است و آثار سوء آن برای کشور، برای جامعه، برای اخلاق، حتی برای سیاست، آثار مخرب و ماندگار است؛ در حالی که ملاحظه‌ی عفاف، ملاحظه‌ی حدود شرعی در رفتار و حرکات بانوان، اگر چنانچه سختی‌ای داشته باشد، سختی کوتاهی است، اما آثارش، آثار عمیق و ماندگاری است. خود خانم‌ها خیلی باید مراقبت کنند مسئله‌ی حجاب راه، مسئله‌ی عفاف راه؛ وظیفه‌ی آنهاست، افتخار آنهاست، شخصیت آنهاست.

(۱۳۹۰/۰۳/۰۳ - دیدار با جمعی از مداحان سراسر کشور)

🕌 منکرات جامعه

منکراتی که در سطح جامعه وجود دارد و می‌شود از آن‌ها نهی کرد و باید نهی کرد، از جمله این‌هاست: اتلاف منابع عمومی، اتلاف منابع حیاتی، اتلاف برق، اتلاف وسایل سوخت، اتلاف مواد غذایی، اسراف در آب و اسراف در نان. ما این همه ضایعات نان داریم؛ اصلاً این یک منکر است؛ یک منکر دینی است؛ یک منکر اقتصادی و اجتماعی است؛ نهی از این منکر هم لازم است؛

(۱۳۷۹/۰۹/۲۵ - خطبه‌های نماز جمعه‌ی تهران)

🕌 بالاترین تخلف

تخلف‌ها یک اندازه و یک نوع نیست. بالاترین تخلف‌ها، آن تخلف‌ها و جرایمی است که پایه‌های نظام را سست می‌کند: نومید کردن مردم، نومید کردن دل‌های امیدوار، کج‌نشان دادن راه راست، گمراه کردن انسان‌های مؤمن و بااخلاص، سوءاستفاده کردن از اوضاع و احوال گوناگون در جامعه اسلامی، کمک کردن به دشمن، مخالفت کردن با احکام اسلامی و تلاش برای به فساد کشاندن نسل مؤمن.

(۱۳۷۱/۰۵/۰۷ - دیدار با علما و روحانیان)

منکرات این‌هاست

امروز دست‌هایی تلاش می‌کنند تا فساد را به صورت نامحسوس نه آن طوری که شما در خیابان آن را ببینید و بفهمید و مشاهده کنید به شکل‌های گروهکی، ترویج کنند و جوانان را به فساد بکشانند؛ پسرها را به فساد بکشانند؛ مردم را به بی‌اعتنایی بکشانند. منکرات این‌هاست؛ منکرات اخلاقی، منکرات سیاسی، منکرات اقتصادی.

(۱۳۷۱/۰۵/۰۷ - دیدار با علما و روحانیان)

بزرگترین معروف

بزرگترین نعمت خدا وجود این نظام است و بزرگترین معروف، دفاع از این نظام است. این بزرگترین کاری است که باید انجام گیرد. عده‌ای برای مقابله با این نظام کمر بسته‌اند - چه از راه نظریه‌پردازی و چه از راه تبلیغات سیاسی و موذیگری‌های گوناگون - و در نظام خدشه وارد می‌کنند. مسأله آنها، انتقاد به نظام یا به مسئولان نظام نیست؛ از نظر آنها انتقاد وسیله‌ای برای نابود کردن خود نظام است. کسانی که اهل فهم و درک موقعیت هستند، این را به‌روشنی می‌فهمند و باید بفهمند.

(۱۳۸۰/۰۶/۱۵ - دیدار با اعضای مجلس خبرگان)

امر به معروف و نهی از منکر در همه زمینه‌ها

برای جوان، درس خواندن، عبادت کردن، اخلاق نیک، همکاری اجتماعی، ورزش صحیح و معقول و رعایت آداب و عادات پسندیده در زندگی، همه جزو اعمال خوب است. برای یک مرد، برای یک زن و برای یک خانواده، وظایف خوب و کارهای بزرگی وجود دارد. هر کسی را که شما به یکی از این کارهای خوب امر بکنید به او بگویید و از او بخواهید، امر به معروف است. نهی از منکر هم فقط نهی از گناهان شخصی نیست. تا می‌گوییم نهی از منکر، فوراً در ذهن مجسم می‌شود که اگر یک نفر در خیابان رفتار و لباسش خوب نبود، یکی باید بیاید و او را نهی از منکر کند. فقط این نیست؛ این جزء دهم است. نهی از منکر در همه‌ی زمینه‌های مهم وجود دارد؛ مثلاً کارهایی که افراد توانا دستشان می‌رسد و انجام می‌دهند؛ همین سوءاستفاده‌ی از منابع عمومی؛ همین رفیق‌بازی در مسائل عمومی کشور، در باب واردات، در باب شرکتهای و در باب استفاده از منابع تولیدی و غیره؛ همین رعایت رفاقت‌ها از سوی مسئولان.

(۱۳۷۹/۰۹/۲۵ - خطبه‌های نماز جمعه‌ی تهران)

چ امر و نهی صادقانه

وقتی که شما برای کمک به نظام اسلامی مردم را به نیکی امر می‌کنید مثلاً احسان به فقرا، صدقه، رازداری، محبت، همکاری، کارهای نیک، تواضع، حلم، صبر و می‌گویید این کارها را بکن؛ هنگامی که دل شما نسبت به این معروف، بستگی و شیفتگی داشته باشد، این امر شما، امر صادقانه است. وقتی کسی را از منکرات نهی می‌کنید - مثلاً ظلم کردن، تعرض کردن، تجاوز به دیگران، اموال عمومی را حیف و میل کردن، دست درازی به نوامیس مردم، غیبت کردن، دروغ گفتن، تمامی کردن، توطئه کردن، علیه نظام اسلامی کار کردن، با دشمن اسلام همکاری کردن - و می‌گویید این کارها را نکن؛ وقتی که در دل شما نسبت به این کارها بغض وجود داشته باشد، این نهی، یک نهی صادقانه است و خود شما هم طبق همین امر و نهیتان عمل می‌کنید. اگر خدای نکرده دل با زبان همراه نباشد، آن‌گاه انسان مشمول این جمله می‌شود که «لعن الله الامرین بالمعروف التارکین له» (۴۰۵) کسی که مردم را به نیکی امر می‌کند، اما خود او به آن عمل نمی‌کند؛ مردم را از بدی نهی می‌کند، اما خود او همان بدی را مرتکب می‌شود؛ چنین شخصی مشمول لعنت خدا می‌شود و سرنوشت بسیار خطرناکی خواهد داشت.

(۱۳۷۹/۰۹/۲۵) - خطبه‌های نماز جمعه‌ی تهران)

﴿ بارفق و مدارا ﴾

در خصوص امر به معروف و نهی از منکر حدیثی دیدم که از جمله چیزهایی که برای آمر به معروف و ناهی از منکر ذکر می‌کند، «رفیق فیما یأمر و رفیق فیما ینهی» بود. آن جایی که جای رفق است که غالب جاها هم از این قبیل است انسان باید با «رفق» عمل کند؛ برای اینکه بتواند با محبت آن حقایق را در دلها و در ذهنها جا بدهد و جایگزین کند. تبلیغ برای این است؛ برای زنده کردن احکام الهی و اسلامی است.

(۱۳۷۸/۰۱/۲۳) - دیدار با علما و روحانیون و مبلغان در آستانه‌ی ماه محرم الحرام)

﴿ بازبان خوش، نه با ایجاد نفرت ﴾

خودتان را مجهز کنید، مسلح به سلاح معرفت و استدلال کنید، بعد به این کانونهای فرهنگی - هنری بروید و پذیرای جوانها باشید. با روی خوش هم پذیرا باشید؛ با سماحت، با مدارا. فرمود: «و ستّه من نبیّه»، که ظاهرا عبارت است از «مداراه الناس»؛ مدارا کنید. ممکن است ظاهر زنده‌ای داشته باشد؛ داشته باشد. بعضی از همینهایی که در استقبال امروز بودند، خانم هایی بودند که در عرف معمولی به آنها می‌گویند «خانم بدحجاب»؛ اشک هم از چشمش دارد میریزد. حالا چه کار کنیم؟ ردتش کنید؟ مصلحت است؟ حق است؟ نه، دل، متعلق به این جبهه است؛ جان، دلباخته‌ی به این اهداف و آرمانهاست. او یک نقصی دارد. مگر من نقص ندارم؟ نقص او ظاهر است، نقصهای این حقیر باطن است؛ نمی‌بینند. «گفتا شیخا هر آنچه گوئی هستم / آیا تو چنان که مینمائی هستی؟». ما هم یک نقص داریم، او هم یک نقص دارد. با این نگاه و با این روحیه برخورد کنید. البته انسان نهی از منکر هم میکند؛ نهی از منکر با زبان خوش، نه با ایجاد نفرت.

(۱۳۹۱/۰۷/۱۹) - دیدار با علما و روحانیون خراسان شمالی)

﴿ لازم نیست سخنرانی بکنید ﴾

بعضی جوانان به ما نامه می‌نویسند که اجازه بدهید ما با این تظاهرات منکراتی، مقابله و مبارزه کنیم. خیلی خوب، مقابله بکنید؛ اما بطور؟ بریزید، طرف مقابل را تکه پاره کنید؟! نه، این نیست. حرف بزنید، بگویید؛ یک کلمه بیشتر هم نمی‌خواهد؛ لازم نیست یک سخنرانی بکنید. کسی که می‌بینید خلاقی را مرتکب می‌شود دروغ، غیبت، تهمت، کینه‌ورزی نسبت به برادر مؤمن، بی‌اعتنایی به محرّمات دین، بی‌اعتنایی به مقدسات، اهانت به پذیرفته‌های ایمانی مردم، پوشش نامناسب، حرکت زشت، یک کلمه‌ی آسان بیشتر نمی‌خواهد؛ بگویید این کار شما خلاف است، نکنید؛ لازم هم نیست که با خشم همراه باشد. شما بگویید، دیگران هم بگویند، گناه در جامعه خواهد خشکید.

(۱۳۷۰/۰۸/۱۵) - دیدار با گروه کثیری از دانشجویان و دانش‌آموزان)

❁ نهی از منکر رودر بایستی بر نمی‌دارد

امر به معروف و نهی از منکر یک واجب است که رودر بایستی و خجالت بر نمی‌دارد. ما گفتیم: اگر دیدید کسی مرتکب خلافی می‌شود، امر کنید به معروف و نهی کنید از منکر. یعنی به زبان بگویید. نگفتیم مشت و سلاح و قوت به کار ببرید. این‌ها لازم نیست. خدای متعال که این واجب را بر ما مسلمانان نازل فرموده است، خودش می‌داند مصلحت چگونه است. ما هم تا حدودی حکم و مصالح الهی را درک می‌کنیم. بزرگترین حربه در مقابل گناهکار، گفتن و تکرار کردن است. اینکه یک نفر بگوید اما ده نفر ساکت بنشینند و تماشا کنند، نمی‌شود. اگر یکی دچار ضعف نفس بشود، یکی خجالت بکشد و یکی بترسد، اینکه نهی از منکر نخواهد شد.

(۱۳۷۱/۰۷/۲۹ - دیدار با قشرهای مختلف مردم)

❁ مؤثرتر از مشت پولادین حکومتها

تعجب نکنید. من به شما عرض می‌کنم که تأثیر امر و نهی زبانی اگر انجام گیرد از تأثیر مشت پولادین حکومت‌ها بیشتر است. من چند سال است که گفته‌ام امر به معروف و نهی از منکر. البته عده‌ای این کار را می‌کنند؛ اما همه نمی‌کنند. همه تجربه نمی‌کنند، می‌گویند آقا چرا اثر نمی‌کند؛ تجربه کنید. منکری را که دیدید، با زبان تذکر دهید. اصلاً لازم هم نیست زبان گزنده باشد و یا شما برای رفع آن منکر، سخنرانی بکنید. یک کلمه بگویید: آقا! خانم! برادر! این منکر است. شما بگویید، نفر دوم بگوید، نفر سوم بگوید، نفر دهم بگوید، نفر پنجاهم بگوید؛ کی می‌تواند منکر را ادامه دهد؟

(۱۳۷۷/۰۲/۲۲ - پرسش و پاسخ دانشگاه تهران)

❁ غیر از تمنا کردن است

(سوال: چند وقتی است که مشکل بدحجابی و ارائه‌ی فرهنگهای غلط در دانشگاهها دغدغه‌ی بسیج این دانشگاهها شده است. اگر قاطعیت را ملازمه‌ی کارمان کنیم، مطرود خواهیم شد. پیشنهاد حضرت‌عالی چیست؟)

قاطعیت یعنی چه؟ یعنی برخورد فیزیکی و جسمانی؟ این که درست نیست و ما اصلاً این را توصیه نمی‌کنیم؛ اما گفتن و تذکر دادن، خوب است. چه اشکال دارد با اخلاق خوب تذکر دهند؟ ... امر و نهی، یعنی دستور دادن - بکن، نکن - غیر از تمنا کردن است؛ اما همین را با رفیق، مدارا و محبت - نه با خشونت - انجام دهد. به نظر من این طوری باید عمل شود.

(۱۳۸۲/۰۲/۲۲ - پرسش و پاسخ دانشجویان دانشگاه شهید بهشتی)

✪ خود مردم باید وارد شوند، خود مردم باید نهی کنند

بعضی از مردم به اینجا تلفن زدند، نامه نوشتند و سفارش کردند که «آقا! شما گفتید نهی از منکر، سیل پشتیبانی‌ها هم انجام گرفت. اما عملاً کاری نشد!» عملاً چه کار می‌خواستید بشود؟ مگر لازم است که اینجا هم دولت وارد شود یا دستگاه قضائی مستقیماً وارد شود؟ خود مردم باید وارد شوند. خود مردم باید نهی کنند. البته دولت، مجلس شورای اسلامی، دستگاه قضائی و نیروی انتظامی، موظفند که ناهی از منکر را پشتیبانی کنند. این، وظیفه‌ی آنهاست. مباشر کار، خود مردم می‌توانند باشند و باید باشند. بخش عمده‌ی قضیه، اینجاست. جوان رزمنده، خانواده‌ی شهیدداده، خانواده‌ی ایثارگر، خانواده‌ی اهل انفاق، مؤمنین نماز خوان و روزه بگیر و مسجد برو، دلسوزان انقلاب، روشن‌فکران علاقه‌مند به مفاهیم اسلامی و انقلابی؛ همه‌ی این‌ها باید در صحنه باشند.

(۱۳۷۱/۰۷/۲۹ - دیدار با قشرهای مختلف مردم)

❁ نهی از منکر زبانی جایز و واجب و وظیفه همه مردم در همه شرایط

قانون شکنی جرم است. تخلف از قانون و خروج از مدار قانونی برای مقابله با هر چیزی که به نظر انسان منکر می‌آید- بدون اجازه‌ی حکومت- خودش یک جرم است؛ مگر نهی از منکر زبانی، که بارها گفتیم نهی از منکر زبانی جایز و واجب و وظیفه‌ی همه است و در هیچ شرایطی هم ساقط نمی‌شود؛ اما آنجایی که نوبت اجرا و عمل برسد، همه باید طبق قوانین عمل کنند. هیچ چیزی مجوز این نیست که بگویند چون نیروی انتظامی و قوه‌ی قضائیه عمل نکردند، خودمان وارد میدان شدیم؛ نخیر، آن روزی که لازم باشد مردم برای حادثه‌ای خودشان وارد عمل شوند، رهبری صریحاً به آن‌ها خواهد گفت.

(۱۳۸۰/۰۵/۱۱- پس از مراسم تنفیذ حکم ریاست جمهوری آقای سید محمد خاتمی)

❁ مهم‌ترین وظیفه

باید خطر را بشناسیم. باید نقاطی را که خطر، از آن نقاط جامعه اسلامی را تهدید می‌کند، درست بشناسیم. آن عبرتهای قضایای صدر اسلام را برای مردم و برای خودمان، باز کنیم. مهم‌ترین وظیفه‌ای که در صراط امر به معروف و نهی از منکر وجود دارد، این است که نیروهای مؤمن و امر به معروف و ناهی از منکر و آن‌هایی که در نظام اسلامی انگیزه دارند، باید در صحنه باشند. همه جا باید حضور داشته باشند. حزب‌اللهی بودن، یعنی آماده کار بودن برای انجام تکلیف الهی. این، یک ارزش است؛ یک ارزش انقلابی است

(۱۳۷۱/۰۵/۰۷- دیدار با علما و روحانیان)

❁ چه وقت ممکن است آحاد يك ملت امر به معروف و ناهی از منکر باشند؟

امر به معروف فقط این نیست که ما، برای اسقاط تکلیف، دو کلمه بگوییم. آن هم در مقابل منکراتی که معلوم نیست از مهم‌ترین منکرات باشند. وقتی یک جامعه را موظف می‌کنند که آحادش باید دیگران را به معروف امر و از منکر نهی کنند، این به چه معناست؟ چه وقت ممکن است آحاد یک ملت امر به معروف و ناهی از منکر باشند؟ وقتی که همه، به معنای واقعی در متن مسائل کشور حضور داشته باشند؛ همه کار داشته باشند به کارهای جامعه؛ همه اهتمام داشته باشند؛ همه آگاه باشند؛ همه معروف‌شناس و منکرشناس باشند. این، به معنای یک نظارت عمومی است؛ یک حضور عمومی است؛ یک همکاری عمومی است؛ یک معرفت بالا در همه است.

(۱۳۷۱/۰۵/۰۷- دیدار با علما و روحانیان)

🔗 وظیفه زنان

اسلام وقتی که می‌گوید: «و المؤمنون و المؤمنات بعضهم اولیاء بعض یأمرون بالمعروف و ینهون عن المنکر»، یعنی مؤمنین و مؤمنات در حفظ مجموعه‌ی نظام اجتماعی و امر به معروف و نهی از منکر همه سهیم و شریکند؛ زن را استثناء نکرده. ما هم نمی‌توانیم زن را استثناء کنیم. مسئولیت اداره‌ی جامعه‌ی اسلامی و پیشرفت جامعه‌ی اسلامی بر دوش همه است؛ بر دوش زن، بر دوش مرد؛ هر کدامی به نحوی بر حسب توانائی‌های خودشان... مهم‌ترین نقشی که یک زن در هر سطحی از علم و سواد و معلومات و تحقیق و معنویت می‌تواند ایفاء کند، آن نقشی است که به عنوان یک مادر و به عنوان یک همسر می‌تواند ایفاء کند؛ این از همه‌ی کارهای دیگر او مهم‌تر است.

(۱۳۸۶/۰۴/۱۳ - دیدار با گروه کثیری از زنان نخبه در آستانه‌ی روز میلاد حضرت زهرا (سلام‌الله‌علیها))

🔗 مفاهیم و تعالیم اسلامی را در فضای محیط کار، احیا کنید

زبان گویا، یعنی اینکه مفاهیم و تعالیم اسلامی را در فضای محیط کار، احیا کنید. طوری شود که در محیط کار، اسلام حس شود. نه مثل دوران طاغوت که انسان وقتی به داخل محیطی می‌رفت، احساس می‌کرد در آن محیط، همه چیز ضد اسلام است. به یک مسلمان و به یک آدم متدین که می‌رسیدند، نگاهها از روی بغض، از روی سردی و از روی بی‌اعتنائی بود. رفتار زنان؛ پوشش زنان؛ برخورد مردان؛ جلف‌گری‌هایی که گاهی بعضی از مردان و زنان می‌کردند؛ همه چیز غیر اسلامی بود. نقطه‌ی مقابل آن، فضای اسلامی است؛ به نحوی که وقتی انسان وارد اداره‌ای می‌شود، نگاه کند ببیند آثار اسلام همه جا پیدا است. وقت ظهر می‌شود، مردم می‌روند نماز. مراجع که می‌آید، با او با چهره‌ی بشاش برخورد می‌کنند؛ کارش را انجام می‌دهند و حدود اسلامی را رعایت می‌کنند. زنان با پوشش مناسب می‌آیند. مردان و زنان ارتباطات و برخوردها در داخل اداره، متین و محترمانه است. این محیط، اسلامی است. شما باید کاری کنید که محیط، این‌گونه شود.

(۱۳۷۱/۰۶/۰۴ - دیدار با اعضای انجمن‌های اسلامی ادارات، کارخانه‌ها و بیمارستان‌های سراسر کشور)

🔗 مهمترین حوزه

البته امر به معروف و نهی از منکر حوزه‌های گوناگون دارد که باز مهم‌ترینش حوزه‌ی مسئولان است؛ یعنی شما باید ما را به معروف امر، و از منکر نهی کنید. مردم باید از مسئولان، کار خوب را بخواهند؛ آن هم نه به صورت خواهش و تقاضا؛ بلکه باید از آن‌ها بخواهند. این مهم‌ترین حوزه است. البته فقط این حوزه نیست؛ حوزه‌های گوناگونی وجود دارد.

(۱۳۷۹/۰۹/۲۵ - خطبه‌های نماز جمعه‌ی تهران)

❁ مأمورین رسمی باید از آمر و ناهی شرعی دفاع کنند

به من نامه می‌نویسند؛ بعضی هم تلفن می‌کنند و می‌گویند: «ما نهی از منکر می‌کنیم. اما مأمورین رسمی، طرف ما را نمی‌گیرند. طرف مقابل را می‌گیرند!» من عرض می‌کنم که مأمورین رسمی چه مأمورین انتظامی و چه مأمورین قضائی حق ندارند از مجرم دفاع کنند. باید از آمر و ناهی شرعی دفاع کنند. همه‌ی دستگاه حکومت ما باید از آمر به معروف و ناهی از منکر دفاع کند. این، وظیفه است. اگر کسی نماز بخواند و کس دیگری به نمازگزار حمله کند، دستگاه‌های ما از کدامیک باید دفاع کنند؟ از نمازگزار یا از آن کسی که سجاده را از زیر پای نمازگزار می‌کشد؟ امر به معروف و نهی از منکر نیز همین‌طور است. امر به معروف هم مثل نماز، واجب است. در نهج البلاغه می‌فرماید: «و ما اعمال البر کلها و الجهاد فی سبیل الله عند الامر بالمعروف و النهی عن المنکر الا کنفثه فی بحر لجی» یعنی امر به معروف و نهی از منکر، در مقیاس وسیع و عمومی خود، حتی از جهاد بالاتر است؛ چون پایه‌ی دین را محکم می‌کند. اساس جهاد را امر به معروف و نهی از منکر استوار می‌کند. مگر مأمورین و مسئولین ما می‌توانند آمر به معروف و ناهی از منکر را با دیگران مساوی قرار دهند؛ چه رسد به اینکه نقطه‌ی مقابل او را تأیید کنند؟!

(۱۳۷۱/۰۴/۲۲ - دیدار با فرماندهان نیروهای مقاومت بسیج سراسر کشور، در روز شهادت امام سجاد(ع))

❁ پشتیبانی از ناهی از منکر

دولت، مجلس شورای اسلامی، دستگاه قضائی و نیروی انتظامی، موظفند که ناهی از منکر را پشتیبانی کنند. این، وظیفه‌ی آنهاست.

(۱۳۷۱/۰۷/۲۹ - دیدار با قشرهای مختلف مردم)

❁ مبدا کسانی باشند که راه را جلو آمر به معروف و ناهی از منکر سد کنند!

مبدا در گوشه و کنار، یا در دستگاه انتظامی یا قضائی، کسانی باشند که راه را جلو آمر به معروف و ناهی از منکر سد کنند! مبدا کسانی باشند که اگر کسی امر به معروف و نهی از منکر کرد، از او حمایت نکنند، بلکه از مجرم حمایت کنند! البته خبرهایی از گوشه و کنار کشور، در بعضی از موارد به گوش من می‌رسد. هر جا که بدانم و احساس کنم و خبر اطمینان‌بخشی پیدا کنم که آمر به معروف و ناهی از منکر، خدای نکرده مورد جفای مأمور و مسئولی قرار گرفته، خودم وارد قضیه خواهم شد.

(۱۳۷۱/۰۷/۲۹ - دیدار با قشرهای مختلف مردم)

﴿ جوان حزب‌اللهی باید باهوش باشد ﴾

البته جوان حزب‌اللهی هم باید باهوش باشد. باید چشم‌پایش را باز کند و نگذارد کسی در صفوف او رخنه کند و به نام امر به معروف و نهی از منکر، فساد ایجاد نماید که چهره‌ی حزب‌الله را خراب کند. باید مواظب باشید. این، به عهده‌ی خودتان است. من یقین دارم و تجربه‌های این چند سال هم نشان داده تا نیروهای مؤمن و حزب‌اللهی برای انجام کاری به میدان می‌آیند، یک عده عناصر بدلی و دروغین، با نام این‌ها در گوشه‌ای فساد ایجاد می‌کنند تا ذهن مسئولین را نسبت به نیروهای مؤمن و حزب‌اللهی و مردمی چرکین کنند. مواظب باشید.

(۱۳۷۱/۰۴/۲۲- دیدار با فرماندهان نیروهای مقاومت بسیج سراسر کشور، در روز شهادت امام سجاد(ع))

﴿ جوامع جوان، مراکز هدف دشمن ﴾

امر به معروف و نهی از منکر را اقامه کنید؛ نگذارید در جوامع جوان چه در مدرسه‌ها، و چه در دانشگاهها کار به فساد بکشد. این مراکز برای دشمن هدف است. بدانید که نسل جوان این جامعه و این ایران اسلامی زنده است؛ دشمن هم این را بداند. با بودن شما جوانان مؤمن، حجت بر ما تمام است.
(۱۳۷۰/۰۸/۱۵ - دیدار با گروه کثیری از دانشجویان و دانش‌آموزان، به مناسبت سیزدهم آبان ماه)

﴿ وَاِعْظُ مِنْ نَفْسِهِ ... ﴾

اساس برنامه‌ی تربیتی و همه‌ی برنامه‌های زندگی در اسلام، همین موارد است. هر کس باید واعظ خود باشد، خود را مراقبت کند، از تخطی خود مانع شود، امر به معروف و نهی از منکر هم بکند که آن امر خود به معروف و نهی خود از منکر و موعظه کردن خود، بر امر و نهی و موعظه‌ی دیگران مقدم است. این، همان تقوای الهی است که از ما خواسته‌اند. تقوا را مراقبت کنیم و به یکدیگر توصیه نماییم.
(۱۳۷۴/۱۲/۰۱ - خطبه‌های نماز عید فطر)

﴿ دایره امر به معروف و نهی از منکر ﴾

اگر ما امر به معروف را در یک دایره محدود، آن هم به وسیله افراد معلومی، زندانی کنیم، دشمن هم در تبلیغات خودش بنا می‌کند سمپاشی کردن؛ که در ایران بناست از این به بعد، نسبت به زنه‌ای بدحجاب، این‌طور عمل شود! این واجب به این عظمت را، که قوام همه چیز به آن است، بیاورند در دایره‌ای محدود، در خیابانهای تهران؛ آن هم نسبت به چند نفر زنی که وضع حجابشان مثلا درست نیست. این است معنای امر به معروف؟! این است معنای حضور نیروهای مؤمن در صحنه‌های گوناگون جامعه؟! قضیه، بالاتر از این حرف هاست.

(۱۳۷۱/۰۵/۰۷ - دیدار با علما و روحانیان)

﴿ مواظب باشید کسانی از این واجب الهی، سوءاستفاده نکنند ﴾

مواظب باشید کسانی از این واجب الهی، سوءاستفاده نکنند. حساب صاف کردند، به خرده حسابهای گذشته رسیدن، پرده‌دری، آبروریزی، تعرض به نوامیس و عرض و مال این و آن به بهانه‌ی این واجب الهی، این‌ها نباید باشد. مردم باید هوشیار باشند. مردم همواره و در همه‌ی قضایا تیزهوشند. تیزهوشی مردم است که خیلی از اوقات دستگاه‌ها را متوجه قضایای گوناگون می‌کند. در همین قضایای رذالت‌ها و مودی‌گری‌های ضد انقلاب و گروهک‌ها از روز اول تا امروز، غالباً مردم بودند که کمک کردند، مباشرت کردند، تیزبینی کردند، دقت به خرج دادند، چیزی را دیدند و اقدامی را انجام دادند و مسئولین را هم هدایت کردند. اینجا نیز همان‌طور است. خود مردم، با تیزهوشی نباید بگذارند این واجب الهی و این فریضه‌ی بزرگ زمین بماند، یا خدای ناکرده مورد سوءاستفاده قرار گیرد.

(۱۳۷۱/۰۷/۲۹ - دیدار با قشرهای مختلف مردم)

﴿ امر به معروف، خوب است اما

بحمد الله ملت ما بر دشمنانش فائق آمده است. ملت ما تا امروز، زبون دشمن نشده است؛ لیکن به‌رحال دشمنی، اثر دارد. با این دشمنیها، کدام کشور است که هیچ مشکلی نداشته باشد؟ نباید مشکلات را بزرگ کرد. نباید در زمینه‌های گوناگون، درشت‌نمایی کرد. البته تذکر، خوب است؛ امر به معروف، خوب است؛ نصیحت، خوب است؛ اما با خیرخواهی، با روش عقلایی، بدون اینکه موجب تضعیف یک مجموعه‌ی خدمتگزار شود.

(۱۳۷۷/۰۷/۲۱ - دیدار با مسئولان و کارگزاران نظام به مناسبت عید سعید غدیر)

﴿ گناه نابخشودنی

دیگر آنکه در نظام اسلامی، اگرچه رسم و سنت انتقاد و نصیحت مشفقانه به مسئولین، یکی از مواهب الهی و مفاخر اسلامی و مایه‌ی رشد و ارتقاء و پیشرفت امور و مصداق بارز فریضه‌ی امر به معروف است و باید در جامعه بماند و توسعه و کیفیت بیابد، ولی مخلوط کردن این کار مستحسن و لازم با اشاعه‌ی روحیه‌ی بدبینی و سوءظن به کارگزاران اصلی کشور و بدگویی از آنان که به تضعیف روحیه، یا تضعیف جایگاه آنان بینجامد خطایی بزرگ و خیانت‌آمیز خواهد بود. اگر کسانی با گفتن و نوشتن یا رفتار متعمدانه‌ی خود، بذر شک و تردید نسبت به مسئولان بلندپایه‌ی کشور را در دلها بیفشانند و فضا و افق را تیره و یأس‌آور جلوه دهند، با هیچ توجیه و بیانی نمی‌توان آن‌ها را خدمتگزار و خیرخواه به حساب آورد. این کار در کشور ما که از نظامی اسلامی و انقلابی، و مسئولانی کاملاً مردمی، و ملتی بااخلاص و فداکار، و صمیمیتی بی‌نظیر میان مردم و مسئولان، و استعداد و ظرفیتی درخشان برای کار و پیشرفت، و حیثیتی برجسته در جهان و میان ملت‌های عالم برخوردار است، بی‌شک ضربه به آینده‌ی کشور و خیانت به آرمان‌های انقلاب محسوب می‌شود و گناهی نابخشودنی است.

(۱۳۷۰/۰۳/۱۳ - پیام به مناسبت دومین سالگرد ارتحال حضرت امام خمینی(ره))

احکام و استفتائات مبتلا به امر به معروف و نهی از منکر

در این قسمت، بخشی از احکام و استفتائات مبتلا به آورده شده است. برای دسترسی به تمامی احکام به رساله اجوبه الاستفتائات و استفتائات جدید مراجعه نمایید و یا از دفتر مقام معظم رهبری استفتاء نمایید.

شرایط امر به معروف و نهی از منکر

۱. علم به معروف و منکر

شرط اول امر به معروف و نهی از منکر، علم به معروف و منکر است یعنی امر و نهی کننده باید معروف و منکر را بشناسد و در غیر این صورت موظف نیست امر به معروف و نهی از منکر کند، بلکه نباید چنین کاری بکند؛ زیرا ممکن است در اثر جهل و نادانی امر به منکر و نهی از معروف کند، بنابراین نهی از منکر کردن کسی که نمی‌دانیم کارش حرام است یا نه مثلاً معلوم نیست موسیقی که گوش می‌دهد از نوع مبتذل و حرام آن (است یا حلال) واجب بلکه جایز نیست.

(اجوبه الاستفتاءات، س ۱۰۵۷ و ۱۰۵۹ و ۱۰۶۷)

■ آموختن شرائط امر به معروف و نهی از منکر و موارد وجوب و عدم وجوب و جواز و عدم جواز آن واجب است تا اینکه شخص در انجام این دو وظیفه الهی خویش دچار منکر و خلاف شرع نگردد.

(تحریر الوسیله امام شرط اول مسأله ۸)

■ اگر مسئله مورد اختلاف نباشد و احتمال دهد شاید مرتکب جاهل به حکم است ظاهراً امر به معروف و نهی از منکر واجب است مخصوصاً اگر بداند که او جاهل مقرر است و نزدیکتر به احتیاط آنست که او را اول به حکم مسئله ارشاد کند سپس ببیند اگر باز هم ادامه می‌دهد آنوقت او را انکار و نهی کند مخصوصاً اگر جاهل قاصر باشد.

(تحریر الوسیله امام شرط اول مسأله ۳)

۲. احتمال تأثیر

شرط دوم امر به معروف و نهی از منکر، احتمال تأثیر است یعنی امر و نهی کننده باید احتمال بدهد که امر و نهی او اثر و نتیجه‌ی وی ولو در آینده دارد.

(اجوبه الاستفتاءات، س ۱۰۵۷)

بعضی گفته‌اند که باید احتمال تأثیر وجود داشته باشد. من می‌گویم احتمال تأثیر همه جا قطعی است؛ مگر در نزد حکومت‌های قلدر، قدرتمندان و سلاطین. آن‌ها ایند که البته حرف حساب به گوششان فرو نمی‌رود و اثر نمی‌کند؛ اما برای مردم چرا. برای مردم، حرف اثر دارد.

(سال ۱۳۷۷- در جلسه پرسش و پاسخ دانشگاه تهران)

■ اگر بداند و یا احتمال دهد که اگر در حضور جمعی او را نهی از منکر کند مؤثر می‌شود نه در خلوت، اگر فاعل کسی است که علناً گناه می‌کند، واجب است او را بین جمع نهی کند و در غیر این صورت وجوب نهی از منکر بلکه جواز آن محل اشکال است.

(تحریر الوسیله امام شرط دوم مسأله ۶)

■ اگر بداند که امر به معروفش و یا نهی از منکرش نسبت به طرف که معروف را ترک کرده و یا منکر را مرتکب شده هیچ اثری ندارد ولی نسبت به شخص دیگری که او نیز انجام داده اثر می‌گذارد به شرطی که خطاب را متوجه شخص او نکند بلکه متوجه مرتکب اول کند واجب است به منظور تأثیر در دیگری، شخص مرتکب و یا تارک معروف اول را نهی از منکر و یا امر به معروف کند.

(تحریر الوسیله امام شرط دوم مسأله ۹)

■ اگر بداند که فلان شخص معین امر و نهیش در طرف مؤثر است نه امر و نهی خودش، واجب است به آن شخص امر کند که او طرف را امر به معروف و نهی از منکر کند، البته در صورتی که بداند که وی با وجود شرائط تکلیف اهمال کرده است.

(تحریر الوسیله امام شرط دوم مسأله ۱۰)

۳. اصرار بر گناه

شرط سوم امر به معروف و نهی از منکر، اصرار بر گناه است یعنی باید شخص گناهکار بر استمرار گناه اصرار و سماجت داشته باشد و چنانچه معلوم شود که وی بدون اینکه امر و نهی شود خود از خطا دست بر می‌دارد یعنی معروف را به جا می‌آورد و منکر را ترک می‌کند امر و نهی او واجب نیست. (اجوبه الاستفتاءات، س ۱۰۵۷) دقت شود در این حالت واجب نیست اما مستحب میباشد.

■ پس اگر بداند یا گمان کند یا احتمال صحیح بدهد که تکرار نمی‌کند واجب نیست.

(رساله امام مسأله ۲۷۹۱)

۴. نداشتن مفسده

شرط چهارم امر به معروف و نهی از منکر، نداشتن مفسده است یعنی باید امر و نهی مفسده نداشته باشد، بدین ترتیب اگر امر و نهی موجب شود به شخص امر و نهی کننده و یا به مسلمان دیگر مفسده‌ای از قبیل ضرر جانی و یا آبرویی و یا مالی برسد، در این جا امر و نهی واجب نیست. البته مکلف موظف است ملاحظه‌ی اهمیت را بکند یعنی باید در تمام معروف و منکرها بین مفسده امر و نهی و مفسده ترک امر و نهی مقایسه کند و سپس به آنچه مهمتر است عمل نماید.

■ بلکه با احتمال وقوع ضرر جانی یا عرضی و آبرویی یا مالی موجب حرج بر بعضی مؤمنین، (این فریضه) واجب نمی‌شود بلکه در بسیاری از موارد حرام است.

(رساله امام مسأله ۲۷۹۱)

■ اگر معروف یا منکر از اموری باشد که شارع مقدس به آن اهمیت زیاد می‌دهد مثل اصول دین یا مذهب و حفظ قرآن مجید و حفظ عقاید مسلمانان یا احکام ضروریه، باید ملاحظه اهمیت شود و مجرد ضرر، موجب واجب نبودن نمی‌شود، پس اگر توقف داشته باشد حفظ عقاید مسلمانان یا حفظ احکام ضروریه اسلام بر بذل جان و مال، واجب است بذل آن.

(رساله امام مسأله ۲۷۹۲)

مراحل و مراتب امر به معروف و نهی از منکر

رعایت مراحل و مراتب امر به معروف و نهی از منکر واجب است یعنی تا به مرحله‌ی پایین تر مقصود حاصل می‌شود نباید وارد مرحله بالاتر شد.

۱. امر و نهی قلبی

■ مرحله‌ی اول امر به معروف و نهی از منکر، امر و نهی قلبی یا امر و نهی با قلب است. مقصود از امر و نهی قلبی، اظهار رضایت یا کراهت قلبی است یعنی مکلف باید رضایت قلبی خود را نسبت به معروف و تنفر و انزجار درونی خود را نسبت به منکر آشکار سازد و از این راه فردی که معروفی را ترک می‌کند و یا منکری را به جا می‌آورد را به انجام معروف و ترک منکر وادار سازد.

(اجوبه الاستفتاءات، س ۱۰۷۱)

■ امر و نهی قلبی (اظهار رضایت و تنفر) درجاتی دارد که تا با پایین ترین درجه و سبک ترین راه می‌توان امر و نهی کرد و به مقصود دست یافت نباید متوسل به درجه‌ی بالاتر شد. این درجات بر حسب شدت و ضعف و بر حسب انواعی که دارند بسیارند. برخی از آن‌ها عبارتند از: با تبسم و لبخند و روی گشاده برخورد کردن، چشم، فرو بستن، خیره شدن، به روی دست زدن، دندان به لب گرفتن، با دست یا سر اشاره کردن، سلام نکردن، روگرداندن، پشت کردن، صحبت را قطع کردن، قهر و ترک معاشرت کردن.

۲. امر و نهی لسانی

امر و نهی لسانی، درجاتی دارد که تا با پایین ترین درجه و آرام ترین لحن می‌توان به مقصود رسید نباید اقدام به درجه‌ی بالاتر کرد. این درجات بر حسب شدت و ضعف و بر حسب انواعی که دارند بسیارند. برخی از آن‌ها عبارتند از: ارشاد کردن، تذکر دادن، موعظه کردن، پند و اندرز دادن، مصالح و مفاسد و سود و زیان‌ها را بر شمردن، بحث و مناظره کردن، استدلالی سخن گفتن، با غلظت و درستی حرف زدن، با تهدید صحبت کردن.

۳. امر و نهی عملی

مهم: با توجه به این که در زمان حاکمیت و اقتدار حکومت اسلامی می‌توان مراتب بعد از مرحله‌ی امر و نهی زبانی را به نیروهای امنیتی داخل (پلیس) و قوه‌ی قضاییه واگذار کرد، به خصوص در مواردی که برای جلوگیری از ارتکاب معصیت چاره‌ای جز اعمال قدرت از طریق تصرف در اموال کسی که فعل حرام انجام می‌دهد یا تعزیر و حبس او و مانند آن نیست، در چنین زمانی با حاکمیت و اقتدار چنین حکومت اسلامی، واجب است مکلفین در امر به معروف و نهی از منکر به امر و نهی (قلبی و) زبانی اکتفا کنند، و در صورت نیاز به توسل به زور، موضوع را به مسؤولین ذیربط در نیروی انتظامی و قوه قضاییه ارجاع دهند، ولی در شرایط، جمیع مراتب امر به معروف و نهی از منکر را با رعایت ترتیب آن‌ها تا تحقق غرض انجام دهند.

(اجوبه الاستفتاءات، س ۱۰۵۵ و ۱۰۶۴)

مهم: اگر مأمورانی که از طرف دولت وظیفه‌ی جلوگیری از فساد را بر عهده دارند در انجام وظیفه‌ی خود کوتاهی کنند دخالت اشخاص دیگر در اموری که از وظایف نیروهای امنیتی و قضایی محسوب می‌شود جایز نیست، ولی مبادرت مردم به امر به معروف و نهی از منکر با رعایت حدود و شرایط آن، اشکال ندارد. (اجوبه الاستفتاءات، س ۱۰۶۳)

🔗 نهی از منکر در دانشگاه

س ۱۰۷۴: گاهی مشاهده می‌کنیم که دانشجوی دانشگاهی و یا کارمندی مرتکب فعل حرام می‌شود، حتی بعد از تذکرات و راهنمایی‌های مکرر هم از کار خود دست برنمی‌دارد، بلکه بر انجام کارهای زشت که باعث ایجاد جو فاسد در دانشگاه است، اصرار می‌ورزد، نظر شریف جنابعالی درباره اعمال بعضی از مجازات‌های اداری مؤثر مثل ثبت در پرونده آنها چیست؟
ج: با مراعات نظام داخلی دانشگاه اشکال ندارد، و بر جوانان عزیز لازم است که مسأله امر به معروف و نهی از منکر را جدی گرفته و شرائط و احکام شرعی آن را به دقت بیاموزند و این اصل را عام و فراگیر نموده و روش‌های اخلاقی و مؤثر را برای تشویق فعل معروف و جلوگیری از ارتکاب محرمات به کار بگیرند، و از استفاده از آن برای اغراض شخصی باید خودداری نمایند و بدانند که این راه بهترین و مؤثرترین روش برای ترویج کار خیر و جلوگیری از شر است. خداوند شما را به آنچه رضای او در آن است، موفق بدارد.

🔗 نظر به نامحرم

س ۱۰۸۶: بعضی از برادران برای امر به معروف و نهی از منکر و نصیحت و ارشاد به مکان‌هایی می‌روند که ممکن است زنان بی‌حجاب در آنجا حضور داشته باشند، آیا از آنجا که برای امر به معروف به آنجا رفته‌اند، نگاه کردن به زندهای بی‌حجاب برای آنان جایز است؟
ج: نگاه اول اگر بدون قصد باشد، اشکال ندارد، ولی نگاه عمدی به غیر از صورت و دست‌ها تا مجزایز نیست، هر چند به قصد امر به معروف باشد.

🔗 نهی از منکر متوقف بر نگاه با ریبه به زن نامحرم نیست

س ۱۰۶۸: امر و نهی زنانی که حجاب کامل ندارند، چه حکمی دارد، و در صورتی که انسان هنگام نهی زبانی از تحریک شهوت خود بترسد، چه حکمی دارد؟
ج: نهی از منکر متوقف بر نگاه با ریبه به زن نامحرم نیست، و بر هر مکلفی واجب است که از حرام اجتناب کند، بخصوص زمانی که مبادرت به انجام فریضه نهی از منکر می‌کند.

🔗 وظیفه جوانان مؤمن

س ۱۰۸۷: وظیفه جوانان مؤمن در دانشگاه‌های مختلف در برابر مفاسدی که در بعضی از آن مکانها مشاهده می‌کنند، چیست؟
ج: بر آنان واجب است که ضمن دوری جستن از ابتلا به مفاسد، در صورت تمکن و تحقق شرائط امر به معروف و نهی از منکر مبادرت به انجام این فریضه کنند.

آبروی شخصی که منکر را انجام داده

س ۱۰۵۳: اگر امر به معروف و نهی از منکر مستلزم بی‌آبرویی کسی که واجب را ترک کرده و یا فعل حرام را به جا آورده باشد، و موجب کاسته شدن احترام او در برابر مردم گردد، چه حکمی دارد؟
ج: اگر در امر به معروف و نهی از منکر، شرائط و آداب آن رعایت شود و از حدود آن تجاوز نشود، اشکال ندارد.

مجرد بودن امر به معروف و ناهی از منکر

س ۱۰۶۰: اگر در بعضی از محیط‌های دانشگاهی معروف ترک شود و معصیت رواج پیدا کند و شرائط امر به معروف و نهی از منکر هم وجود داشته باشد و امر کننده به معروف و نهی کننده از منکر شخصی مجزّد باشد که هنوز ازدواج نکرده است آیا به خاطر مجزّد بودن، امر به معروف و نهی از منکر از او ساقط می‌شود یا خیر؟
ج: اگر موضوع و شرائط امر به معروف و نهی از منکر محقق باشد، تکلیف شرعی و وظیفه واجب اجتماعی و انسانی همه مکلفین است، و حالت‌های مختلف مکلف مانند مجزّد یا متأهل بودن در آن تاثیر ندارد، و به صرف اینکه مکلف مجرد است، تکلیف از او ساقط نمی‌شود.

اگر نهی از منکر موجب بدبینی به دین شود؟

س ۱۰۶۲: گاهی در اثنای امر به معروف و نهی از منکر مواردی پیش می‌آید که شخص گناهگار بر اثر عدم آگاهی از واجبات و احکام اسلامی، با نهی از منکر، نسبت به اسلام بدبین می‌شود، و اگر هم او را به حال خود رها کنیم، زمینه فساد و ارتکاب گناه توسط دیگران را فراهم می‌کند، تکلیف ما در این موارد چیست؟
ج: امر به معروف و نهی از منکر با رعایت شرائط آن یک تکلیف شرعی عمومی برای حفظ احکام اسلام و سلامت جامعه است، و مجزّد توهم اینکه موجب بدبینی فاعل منکر یا بعضی از مردم نسبت به اسلام می‌گردد، باعث نمی‌شود که این وظیفه بسیار مهم ترک شود.

تراشیدن ریش

س ۱۴۱۴: آیا تراشیدن ریش فسق محسوب می‌شود؟
ج: تراشیدن ریش بنا بر احتیاط حرام است و احوط این است که احکام و آثار فسق بر آن مترتب می‌شود.

کروات

س ۱۳۷۹: پوشیدن کروات چه حکمی دارد؟
ج: به طور کلی پوشیدن کروات و دیگر لباسهایی که پوشش و لباس غیر مسلمانان محسوب می‌شوند بطوریکه پوشیدن آنها منجر به ترویج فرهنگ منحط غربی شود جایز نیست.

لباس‌های تنگ و بدن‌ها

س ۱۳۶۴: آیا برای زنان پوشیدن لباسهای تنگی که برجستگیهای بدن آنان را نشان می‌دهد و یا پوشیدن لباسهای بدن‌نما و عریان در عروسیها و مانند آن جایز است؟
ج: اگر از نگاه مردان اجنبی و ترتب مفسده در امان و محفوظ باشند، اشکال ندارد در غیر این صورت جایز نیست.

موسیقی در ماشین

کسی که با رانندگانی مواجه می‌شود که از نوارهای موسیقی غنا و حرام استفاده می‌کنند وظیفه دارد با تحقق شرایط نهی از منکر، نهی از منکر کند، منتها بر او بیشتر از نهی از منکر زبانی واجب نیست و در صورتی که مؤثر واقع نشود واجب است که از گوش دادن به غنا و موسیقی حرام اجتناب کند و اگر به طور غیر ارادی صدای موسیقی حرام و غنا به گوش او برسد چیزی بر او نیست.
(اجوبه الاستفتاءات، س ۱۰۶۵)

اقوام و آشنایان معصیت‌کار

هرگاه یکی از اقوام انسان مبادرت به ارتکاب معصیت کند و نسب به آن لایالی باشد، باید از اعمال خلاف شرع وی اظهار تنفر کرد و او را به هر روش برادرانه‌ای که مفید و مؤثر است پند و اندرز داد، ولی قطع رحم جایز نیست. بلی چنانچه احتمال داده شود که ترک معاشرت با او موقتاً موجب خودداری او از ارتکاب معصیت می‌شود به عنوان امر به معروف و نهی از منکر واجب است.
(اجوبه الاستفتاءات، س ۱۰۵۸ و ۱۰۷۱)

طلا و لباس مردان

پوشیدن طلا یا آویختن آن به گردن بر مردان مطلقاً حرام است، و پوشیدن لباس‌هایی که از نظر دوخت یا رنگ یا غیر آن تقلید و ترویج فرهنگ مهاجم غیر مسلمانان در نظر عرف محسوب می‌شود، جایز نیست، همچنین استفاده از زیورآلاتی که استعمال آن تقلید از فرهنگ تهاجمی دشمنان اسلام و مسلمین محسوب شود، جایز نیست و بر دیگران واجب است که در برابر این گونه مظاهر فرهنگی تقلیدی از بیگانگان مبادرت به نهی از منکر زبانی کنند.
(اجوبه الاستفتاءات، س ۱۰۷۳)

ماهواره

س: در همسایگی ما شخصی دارای دستگاه ماهواره است. اگر امر به معروف به صورت گفتار و به نر می‌باعث شود ما متضرر شویم و یا احتمال این را بدهیم که در آنها اثری نداشته باشد. آیا وظیفه ما این است که به نیروی انتظامی اطلاع دهیم؟
ج: اگر از ماهواره استفاده می‌شود و با اعلام به نیروی انتظامی جلوی استفاده حرام گرفته خواهد شد، اعلام، از مصادیق نهی از منکر است و لازم می‌شود.

با تشکر از گروه فرهنگی مشکاتیان

ما باید خود را به سرچشمه‌ی اسلام برسانیم تا زندگی به تمامی شیرین شود. قرآن کریم می‌فرماید: «الَّذِينَ ان مَّكَّنَاهُمْ فِي الْأَرْضِ أَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ وَآمَرُوا بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَوْا عَنِ الْمُنْكَرِ» من می‌خواهم این واجب فراموش شده‌ی اسلام را به یاد شما و ملت ایران بیاورم: امر به معروف و نهی از منکر. همه‌ی آحاد مردم باید وظیفه‌ی امر کردن به کار خوب و نهی کردن از کار بد را برای خود قائل باشند. این، تضمین‌کننده‌ی حیات طیبه در نظام اسلامی خواهد بود. عمل کنیم تا آثارش را ببینیم.

بعد از مطالعه، این جزوه را به دست دیگر هم جبهه ای ها برسانید!
همچنین می‌توانید فایل جزوات را از پایگاه اینترنتی قرارگاه شهید باقری
(q-b.ir) دریافت و به نام تشکل خودتان چاپ کنید.

